Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 3 d.*

„Deliktinė atsakomybė — Parlamentui pateikta peticija — Tam tikrų asmens duomenų paskelbimas Parlamento interneto svetainėje — Pakankamai sunkaus teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimo nebuvimas“

Byloje T-343/13

CN, gyvenantis Briumate (Prancūzija), atstovaujamas advokato M. Velardo,

ieškovas,

palaikomas

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (EDAPP), iš pradžių atstovaujamo A. Buchta ir V. Pozzato, vėliau – A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverino, M. Guglielmetti ir U. Kallenberger,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą N. Lorenz ir S. Seyr,

atsakovą,

dėl prašymo atlyginti žalą, kurią, kaip teigiama, patyrė ieškovas Parlamento interneto svetainėje paskelbus tam tikrus su juo susijusius asmens duomenis,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 24 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Iki 2011 m. ieškovas CN buvo Europos Sąjungos Tarybos pareigūnas. 2009 m. rugsėjo 23 d., užpildęs Europos Parlamento interneto svetainėje esančią formą, jis pateikė Parlamentui peticiją dėl paramos, teikiamos Europos pareigūno neįgaliems šeimos nariams, taip pat dėl sunkumų, su kuriais susiduria Europos pareigūnai, per savo karjerą turintys sveikatos problemų, ir dėl to, kad Taryba netinkamai tvarkė jo bylą.

2 2010 m. sausio 8 d. buvo konsultuotasi su Europos Komisija pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių (OL L 116, 2011, p. 1, toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 202 straipsnio 6 dalį (2014 m. liepos mėn. redakcijoje – 216 straipsnio 6 dalis).

3 2010 m. sausio 15 d. Parlamento peticijų komitetas pranešė ieškovui, kad jo peticija pripažinta priimtina.

4 2010 m. kovo 15 d. gavęs Komisijos atsakymą, Peticijų komitetas nusprendė, kad peticijos nagrinėjimas baigtas, ir 2010 m. birželio 14 d. apie tai pranešė ieškovui.

5 Atmetęs peticiją Parlamentas savo interneto svetainėje dėl šios peticijos paskelbė dokumentą – Pranešimą nariams (toliau – Pranešimas). Pranešime glaustai aprašytas peticijos turinys ir Komisijos atsakymas. Konkrečiai kalbant, jame nurodyta ieškovo pavardė ir pažymėta, kad jis sirgo sunkia liga, keliančia pavojų jo gyvybei, ir kad jo sūnus turi sunkią psichinę ar fizinę negalią.

6 2011 m. gegužės mėn., atsižvelgiant į ieškovo sveikatos būklę, Tarybos iniciatyva jam buvo suteiktos nedarbingumo atostogos dėl jo sveikatos būklės.

7 2012 m. balandžio mėn. ieškovas Komisijos tarnybai *Europe direct contact centre* išsiuntė elektroninį laišką, o ši 2012 m. balandžio 10 d. jį persiuntė Parlamentui. Šiame elektroniniame laiške ieškovas prašė iš Parlamento interneto svetainės pašalinti Pranešimą.

8 2012 m. balandžio 20 d. Parlamentas atsakė ieškovui ir nurodė pašalinęs Pranešimą iš interneto.

9 2012 m. rugpjūčio 31 d. ieškovas per savo advokatą pakartojo prašymą, nes, jo teigimu, nagrinėjami asmens duomenys tebematomi Parlamento interneto svetainėje.

10 2012 m. rugsėjo 24 d. Parlamentas atsakė, kad Pranešimas paskelbtas teisėtai. Jis pridūrė, kad ieškovo asmens duomenys vis dėlto bus pašalinti iš interneto, nors ir nėra jokios teisinės pareigos tai daryti.

11 Atsakydamas į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą Parlamentas nurodė, kad paskutiniai pašalinimo veiksmai, susiję su įprastinėmis paieškos sistemomis, buvo atlikti 2012 m. spalio 8 d.

12 2012 m. gruodžio 4 d. ieškovo advokatas pakartojo prašymą ir pažymėjo, kad nagrinėjami asmens duomenys tebematomi internete.

13 2013 m. sausio 10 d. Parlamentas atsakė ieškovo advokatui, kad, jo nuomone, elgesys yra teisėtas. Parlamentas pridūrė, kad vis dėlto visi interneto svetainėje esantys dokumentai buvo apdoroti arba yra apdorojami siekiant pašalinti ieškovo asmens duomenis.

14 Ieškovo teigimu, nagrinėjami asmens duomenys buvo prieinami internete bent jau iki 2013 m. sausio 10 d.

Procesas ir šalių reikalavimai

15 2013 m. birželio 28 d. ieškovas Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

16 2013 m. spalio 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP) paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovo reikalavimų. 2013 m. lapkričio 21 d. nutartimi šeštosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą. 2014 m. vasario 7 d. EDAPP pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Šalys pateikė pastabas dėl šio paaiškinimo per nustatytus terminus.

17 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— priteisti iš Europos Sąjungos ir Parlamento 1 000 EUR patirtai turtinei žalai atlyginti ir 40 000 EUR patirtai neturtinei žalai atlyginti su 6,75 % delspinigiais,

— priteisti iš Sąjungos ir Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

18 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

19 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus, joms uždavė klausimus raštu ir paprašė į juos atsakyti prieš teismo posėdį. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytus terminus.

20 Per 2015 m. kovo 24 d. teismo posėdį šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

Dėl teisės

21 Grįsdamas ieškinį ieškovas nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Sąjungos deliktine atsakomybe. Jo teigimu, nagrinėjamu atveju tenkinamos trys šios atsakomybės atsiradimo sąlygos, būtent: neteisėtas Parlamento elgesys, atsiradusi žala ir egzistuojantis neteisėtumo ir žalos priežastinis ryšys.

22 EDAPP palaiko ieškovo reikalavimus, susijusius su Parlamento elgesio neteisėtumu.

23 Parlamentas mano, kad visas ieškinys yra nepagrįstas.

1. *Dėl Parlamento elgesio neteisėtumo*

Šalių argumentai

24 Pirmiausia ieškovas teigia, kad pagal teismo praktiką, kai neteisėtas elgesys pasireiškia srityje, kurioje atitinkama institucija turi didelę diskreciją, Sąjungos deliktinė atsakomybė kyla, jeigu konstatuojamas pakankamai sunkus teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimas. Lemiamas pažeidimo pripažinimo pakankamai sunkiu kriterijus yra tai, ar institucija akivaizdžiai ir šiurkščiai pažeidė savo diskrecijos ribas.

25 Tačiau ieškovas teigia, kad kai institucijos diskrecija yra labai siaura arba ji iš viso jos neturi, pakankamai sunkaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Sąjungos teisės pažeidimo.

26 Ieškovo manymu, kalbant apie sprendimą Parlamento interneto svetainėje paskelbti Pranešimą, ši institucija neturėjo jokios diskrecijos, atsižvelgiant į taikytiną teisinį pagrindą, t. y. 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnį, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnio 1 dalį, 2006 m. gruodžio 13 d. priimtos Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos, kurią Sąjunga ratifikavo 2010 m. gruodžio 23 d. (toliau – Neįgaliųjų teisių konvencija), 22 straipsnį ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102).

27 Ieškovas tvirtina, kad Parlamentas pažeidė šias nuostatas, kai paskelbė informaciją apie jo ir jo sūnaus sveikatos būklę ir jo profesinę veiklą.

28 Konkrečiai ieškovas nurodo Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio d punktą ir 10 ir 16 straipsnius. Iš dokumento, kuriame įtvirtintas jo sutikimas peticiją nagrinėti viešai, nematyti, kad jis nedviprasmiškai pritarė asmens duomenų paskelbimui arba aiškiai pritarė duomenų, susijusių su sveikatos būkle ir neįgalaus asmens buvimu šeimoje, paskelbimui.

29 Be to, nors ieškovas paprašė iš Parlamento interneto svetainės ištrinti jo asmens duomenis, ši institucija iš pradžių atsakė neigiamai ir patenkino prašymą tik įsikišus jo advokatui ir taip pažeidė teisę reikalauti ištrinti asmens duomenis. Taip pat aplinkybė, jog Parlamentas sutiko ištrinti duomenis, reiškia, kad jis netiesiogiai pripažino, kad duomenys paskelbti neteisėtai. Iš tiesų Reglamento Nr. 45/2001 16 straipsnyje numatytas tik neteisėtai tvarkomų duomenų ištrynimas.

30 Parlamento skaidrumo pareiga negali pateisinti asmens duomenų, susijusių su sveikatos būkle ir neįgalaus asmens buvimu šeimoje, atskleidimo. Net darant prielaidą, jog peticijų skelbimas siekiant suteikti informacijos apie Sąjungos institucijų veiklą yra interesas, kurį verta ginti, ieškovo teisių pažeidimas yra neproporcingas.

31 Dublike ieškovas priduria, kad Parlamentas taip pat pažeidė 2005 m. birželio 22 d. Biuro sprendimo dėl Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklių (OL C 308, p. 1, toliau – Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklės) 12 straipsnį, kuriame numatyta, kad prašymas ištrinti duomenis turi būti išnagrinėtas per penkiolika darbo dienų ir pritarus duomenų ištrynimui jis „nedelsiant“ vykdomas. Vis dėlto nagrinėjamu atveju procedūra truko beveik dešimt mėnesių.

32 Ieškovo teigimu, Darbo tvarkos taisyklių 203 straipsniu nei įpareigojama, nei draudžiama skelbti tokią informaciją, kaip nagrinėjama šioje byloje. Be to, Darbo tvarkos taisyklėmis, vidaus organizavimo dokumentu, negalima nukrypti nuo Reglamento Nr. 45/2001.

33 Parlamentas mano, kad jo elgesys buvo teisėtas.

34 Dėl viešo peticijos nagrinėjimo pirminio etapo, Parlamentas teigia, kad jo elgesys atitiko Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punktą (duomenų tvarkymas, reikalingas siekiant įvykdyti teisinę pareigą), 5 straipsnio d punktą (duomenų tvarkymas, grindžiamas nedviprasmiškai duotu sutikimu), 10 straipsnio 2 dalies a punktą (aiškus sutikimas tvarkyti neskelbtinus duomenis) ir 10 straipsnio 2 dalies d punktą (neskelbtinų duomenų, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai, tvarkymas).

35 Pirma, dėl argumento, susijusio su Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punktu, Parlamentas primena, kad Darbo tvarkos taisyklių 203 straipsnyje (dabar – 217 straipsnis) kaip bendroji taisyklė numatyta skelbti peticijas. Pagal šių taisyklių 201 straipsnio 9 dalį (dabar – 215 straipsnio 9 dalis)

peticijos paprastai tampa viešais dokumentais, ir, siekdamas skaidrumo, Parlamentas gali paskelbti peticijos teikėjo pavardę ar pavadinimą ir jo peticijos turinį. Todėl tai, jog pateikta peticija, iš esmės reiškia, kad ji bus paskelbta, ir taip piliečiams bus suteikta galimybė prisijungti prie ją pasirašiusio asmens. Be to, Parlamentas teigia, kad pagal ESS 10 ir 11 straipsnius ir SESV 15 ir 232 straipsnius jis dirba daugiausia viešai.

36 Antra, Parlamento teigimu, asmens duomenys buvo tvarkomi laikantis Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio d punkto, nes ieškovas nedviprasmiškai sutiko, kad jo peticija būtų nagrinėjama viešai. Ieškovas buvo tinkamai informuotas ir nepasinaudojo jam pasiūlyta galimybe reikalauti, kad jo peticija būtų nagrinėjama anonimiškai ar konfidencialiai.

37 Trečia, Parlamentas tvirtina, kad pirma nurodytomis aplinkybėmis ieškovo duotas sutikimas buvo aiškus sutikimas tvarkyti neskelbtinus duomenis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punktą.

38 Dėl etapo po duomenų paskelbimo, susijusio su prašymu ištrinti duomenis, Parlamentas pažymi, jog pagrindinė sąlyga duomenų subjekto prašymu ištrinti jo duomenis remiantis Reglamento Nr. 45/2001 16 straipsniu yra ta, kad šie duomenys turėjo būti tvarkomi neteisėtai, o nagrinėjamu atveju taip nebuvo. Nepaisydamas to, Parlamentas ištrynė ieškovo duomenis tiesiog geranoriškai.

39 Parlamentas taip pat pažymi, kad Reglamente Nr. 45/2001 nėra jokios nuostatos, kurioje būtų numatyta galimybė atšaukti duotą sutikimą. Darant prielaidą, kad toks atšaukimas įmanomas, jis galėtų turėti padarinių tik ateityje. Be to, būtų neįmanoma atgaline data ištrinti tam tikrų duomenų, kaip antai esančių *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame Parlamento posėdžio protokole.

40 Įstojimo į bylą paaiškinime EDAPP daugiausia dėmesio skiria sąlygai, kaip teigiama, susijusiai su neteisėtu Parlamento elgesiu.

41 EDAPP manymu, kad sutikimas galiotų, jis turi būti pagrįstas informacija ir konkretus, t. y. susijęs su duomenų tvarkymo operacija, apie kurią asmeniui buvo pranešta. EDAPP nuomone, nagrinėjamu atveju šios sąlygos nebuvo tenkinamos. Jokiais internete esančioje formoje pateiktais duomenimis peticijos teikėjas nėra aiškiai informuojamas apie tikslias numatomo tvarkymo pasekmes. Konkrečiai kalbant, šioje formoje visiškai nebuvo nurodyta, kad neskelbtini duomenys taps prieinami internetu. EDAPP priduria, kad Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punktu suteikiama papildoma apsauga, palyginti su minėto reglamento 5 straipsnio d punktu, nes jame reikalaujama, jog pateikiant asmeniui informaciją siekiant gauti jo sutikimą turi būti aiškiai paminėti neskelbtini duomenys ir numatoma tvarkymo operacija. EDAPP teigimu, bet kaip kitaip aiškinamas šio reglamento 5 straipsnio d punktas netektų prasmės.

42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, EDAPP laikosi nuomonės, kad Parlamentas negavo aiškaus ieškovo sutikimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punktą.

Bendrojo Teismo vertinimas

43 Pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą „[d]eliktinės atsakomybės atveju Sąjunga pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai“.

44 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Sąjungos deliktinė atsakomybė už jos įstaigų neteisėtus veiksmus pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą kyla, jeigu tenkinamos visos sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama institucija, neteisėtumas, žalos realumas ir veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodytos žalos priežastinio ryšio buvimas (1997 m. liepos 11 d. Sprendimo *Oleifici Italiani / Komisija*, T-267/94, Rink., EU:T:1997:113, 20 punktas ir 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *MyTravel / Komisija*,

T-212/03, Rink., EU:T:2008:315, 35 punktas). Pagal sąlygą dėl neteisėtų Sąjungos institucijos veiksmų reikia, kad būtų pakankamai sunkiai pažeista teisės norma, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims (minėto Sprendimo *MyTravel / Komisija*, EU:T:2008:315, 37 punktas). Lemiamas Sąjungos teisės pažeidimo pripažinimo pakankamai sunkiu kriterijus yra tai, ar Sąjungos institucija akivaizdžiai ir šiukščiai pažeidė savo diskrecijos ribas (1996 m. kovo 5 d. Sprendimo *Brasserie du pêcheur ir Factortame*, C-46/93 ir C-48/93, Rink., EU:C:1996:79, 55 punktas).

45 Kalbant apie sąlygą dėl institucijų neteisėtų veiksmų, reikia išnagrinėti, pirma, ar teisės normomis, kuriomis remiasi ieškovas, siekiama suteikti teisių privatiems asmenims ir, antra, ar Parlamentas padarė pakankamai sunkų šių normų pažeidimą.

46 Ieškinyje ieškovas remiasi, viena vertus, nuostatomis dėl asmens duomenų apsaugos, esančiomis Pagrindinių teisių chartijoje, Reglamente Nr. 45/2001 ir Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklėse, ir, kita vertus, nuostatomis dėl privataus gyvenimo apsaugos, esančiomis EŽTK ir Neįgaliųjų teisių konvencijoje.

Dėl asmens duomenų apsaugos taisyklių

47 Pažymėtina, kad Pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnyje įtvirtinta teisė į asmens duomenų apsaugą išplėtota Reglamente Nr. 45/2001, kiek tai susiję su Sąjungos institucijų ir įstaigų veiksmais, ir Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklėse, kiek tai konkrečiai susiję su Parlamentu. Šiomis įvairiomis nuostatomis siekiama suteikti teisių privatiems asmenims. Todėl ieškovas gali jomis remtis nagrinėjant jo ieškinį dėl žalos atlyginimo.

48 Dėl nurodomo pakankamai sunkaus šių normų pažeidimo buvimo pažymėtina, kad ieškovo pateikti argumentai iš esmės susiję su Reglamento Nr. 45/2001 ir jo įgyvendinimo taisyklių taikymu. Jis, be kita ko, neginčija, kad šios normos suderinamos su Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtinta teise. Todėl, priešingai, nei teigia ieškovas, 2010 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *Volker und Markus Schecke ir Eifert* (C-92/09 ir C-93/09, Rink., EU:C:2010:662) nėra svarbus siekiant išspręsti šį ginčą.

49 Be to, pagal teismo praktiką iš Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamosios dalies pirmo sakinio matyti, kad nuoroda į kitas nuostatas nėra reikalinga, jei duomenys tvarkomi vykdant tokią veiklą, kuriai taikomas minėtas reglamentas, nes akivaizdu, jog tokiais atvejais taikomas pats Reglamentas Nr. 45/2001 (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, Rink., EU:C:2010:378, 62 punktas). Todėl nagrinėjant šį ieškinį reikia analizuoti Reglamento Nr. 45/2001 nuostatas ir jo įgyvendinimo taisykles.

50 Iš teismo praktikos matyti, jog žodžių junginį „duomenys apie sveikatą“ reikia aiškinti plačiai, kad būtų apimama informacija, susijusi su visais – fiziniais ir psichiniais – asmens sveikatos aspektais (pagal analogiją žr. su 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) susijusio 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Lindqvist*, C-101/01, Rink., EU:C:2003:596, 50 punktą). Šios sąvokos negalima išplėsti tiek, kad būtų apimti žodžių junginiai, dėl kurių nėra atskleidžiami jokie duomenys, susiję su asmens sveikata ar jos būkle (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Dionyssopoulou / Taryba*, T-105/03, Rink. VT, EU:T:2005:189, 33 punktą).

51 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, iš pradžių reikia išnagrinėti aptariamų asmens duomenų pirminį paskelbimą, tada – Parlamento atsakymą į ieškovo prašymą pašalinti šiuos duomenis iš interneto svetainės.

– Asmens duomenų atskleidimas internete

52 Visų pirma reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju Parlamentas atliko kelias asmens duomenų tvarkymo operacijas, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio b punktą. Asmens duomenų atskleidimas, įskaitant internete, yra tokia tvarkymo operacija, kaip ji suprantama pagal minėtą nuostatą.

53 Parlamento interneto svetainėje paskelbtame Pranešime, be kita ko, buvo numatyta, kad ieškovas, kurio pavardė buvo nurodyta, neseniai sirgo sunkia liga, galėjusia kelti pavojų jo gyvybei, ir kad jo sūnus yra neįgalus. Pranešime taip pat buvo tam tikrų duomenų apie ieškovo karjerą.

54 Todėl reikia konstatuoti, kad Parlamento atliktas duomenų tvarkymas susijęs su ieškovo asmens duomenimis (visų pirma su informacija, susijusia su jo karjera) ir neskelbtinais asmens duomenimis apie ieškovo ir jo sūnaus sveikatą. Reikia atskirai išnagrinėti šių skirtingų asmens duomenų grupių tvarkymą.

55 Pirma, neskelbtinų ieškovo asmens duomenų tvarkymas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnį.

56 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 1 dalį draudžiama tvarkyti asmens duomenis, kurie atskleidžia duomenis apie sveikatą. Pagal minėto reglamento 10 straipsnio 2 dalies a punktą šis draudimas, be kita ko, netaikomas, kai duomenų subjektas davė aiškų sutikimą.

57 Tokiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio h punkte duomenų subjekto sutikimas apibrėžtas kaip „bet kuris savanoriškas duomenų subjekto konkretus sutikimas, kuriuo duomenų subjektas nurodo savo sutikimą tvarkyti jo asmens duomenis jam žinomu tikslu“.

58 Nagrinėjamu atveju reikia nustatyti, ar, kaip teigia Parlamentas, ieškovas aiškiai sutiko, kad jo neskelbtini asmens duomenys būtų paskelbti internete.

59 Šiuo atveju, kadangi Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio h punkte nenustatyta jokios sąlygos dėl formos, peticijos pateikimas gali būti laikomas ieškovo sutikimu.

60 Be to, ieškovas nenurodo jokios aplinkybės, dėl kurios galėtų kilti abejonių dėl to, ar peticija buvo pateikta savo valia, be prievartos, suvaržymo, bauginimo ar apgaulės.

61 Pagal tą pačią nuostatą sutikimas turi būti konkretus, t. y. susijęs su tvarkymo operacija (ar keliomis tvarkymo operacijomis) konkrečiais tikslais. Minėtoje nuostatoje taip pat numatyta, jog tam, kad sutikimas būtų galiojantis, jis turi būti pagrįstas informacija; vadinasi, duodamas sutikimą duomenų subjektas turi turėti esminės informacijos apie pagrindinius duomenų tvarkymo aspektus atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes.

62 Galiausiai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punkto, kai sutikimas susijęs su neskelbtinais duomenimis, jis turi būti aiškus. Kitaip tariant, šis sutikimas turi būti tiesioginis ir nėra galimybės jo netiesiogiai nustatyti iš duomenų subjekto veiksmų.

63 Būtent atsižvelgiant į šiuos svarstymus reikia nagrinėti šią bylą.

64 Pažymėtina, kad Parlamento interneto svetainėje peticijų teikėjams patariama prieš teikiant peticiją perskaityti skiltį „pagalba internetu“. Minėtos skilties „pagalba internetu“ skyriuje „Peticijų skelbimas“ nurodyta:

„Peticijų teikėjams pranešama, kad posėdžių protokolai skelbiami Oficialiajame leidinyje, taigi tam tikra informacija apie teikėją, t. y. jo pavardė ir peticijos numeris, bus prieinama internetu. Šis dalykas ypač pabrėžiamas peticijos teikėjui, nes tai gali pakenkti asmens duomenų apsaugai. Jei jūs, kaip peticijos teikėjas, nenorėtumėte, kad būtų atskleista jūsų pavardė, Europos Parlamentas gerbs jūsų teisę į privatumą, tačiau turite specialiai ir aiškiai nurodyti minėtąjį pageidavimą savo peticijoje. Taip pat, jei norite, kad jūsų peticija būtų nagrinėjama konfidencialiai, turite aiškiai to paprašyti. Peticijų komitetui svarbus jo posėdžių skaidrumas, taigi šie posėdžiai gali būti transliuojami internetu. Jo posėdžius galima stebėti per bet kurį kompiuterį, apsilankius Europos Parlamento interneto svetainėje. Komiteto posėdžiai yra vieši ir juose paprašę gali dalyvauti peticijų teikėjai, jei ir kai nagrinėjama jų peticija.“

65 Beje, pateikdamas peticiją per Parlamento interneto svetainę ieškovas užpildė formą ir teigiamai atsakė į šiuos klausimus:

„Jeigu Peticijų komitetas pripažins Jūsų peticiją priimtina, ar sutinkate, kad ji būtų nagrinėjama viešai?“

„Ar sutinkate, kad Jūsų pavardė būtų įrašyta į viešą registrą, prieinamą internetu?“

66 Be to, reikia atsižvelgti į toliau išdėstytus aspektus.

67 Pirma, Bendrasis Teismas turi atsižvelgti į SESV 24 ir 227 straipsnių suteiktą teisės pateikti Parlamentui peticiją struktūrą ir tikslą. Ši teisė pateikti peticiją aiškiai suprantama kaip priemonė dalyvauti demokratiniame gyvenime, kuris turi būti skaidrus, kad kiti piliečiai galėtų jame dalyvauti, taigi ir pradėti viešas diskusijas. Be to, reikia nurodyti SESV 15 ir 232 straipsnius, kuriuose numatyta, kad Parlamentas dirba daugiausia viešai. Taigi būtent tokiomis aplinkybėmis turi būti taikomos normos, reglamentuojančios naudojimąsi teise pateikti peticiją, visų pirma esančios Darbo tvarkos taisyklių 201 ir paskesniuose straipsniuose (dabar – 215 ir paskesni straipsniai).

68 Antra, reikia atsižvelgti į tai, kaip žodžių junginį „nagrinėjama viešai“ paprastai supranta vidutinis asmuo, kai jis teikdamas peticiją pildo formą.

69 Trečia, primintina, jog pateikiantį peticiją ieškovą Parlamentas informavo apie tai, kad jis gali prašyti jo peticiją nagrinėti anonimiškai ar net konfidencialiai, kad protokolai skelbiami Oficialiajame leidinyje, kad „tam tikra informacija“, įskaitant peticijos teikėjo pavardę, prieinama internetu, kad yra viešas internetu prieinamas registras ir kad Peticijų komiteto posėdžiai gali būti transliuojami internetu.

70 Ketvirta, svarbu atkreipti dėmesį į nagrinėjamos peticijos turinį, t. y. aplinkybę, kad Sąjungos institucija ieškovo karjeros tikslais tariamai neatsižvelgė į jo ligą (ir jo sūnaus negalią) – tai klausimas, dėl kurio kyla tam tikras visuomenės interesas. Reikia pridurti, kad iš patvirtinimo apie gavimą aiškiai matyti, kad peticijos dalykas susijęs būtent su tokiomis aplinkybėmis. Todėl šios informacijos paskelbimas susijęs su konkrečiu peticijos turiniu, o ne su papildomais ar nereikalingais aspektais.

71 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Darbo tvarkos taisyklių 201 straipsnio 9 dalyje nurodyta, kad „[u]žregistruotos peticijos bendrąja tvarka tampa viešais dokumentais, ir, siekdamas skaidrumo, Parlamentas gali paskelbti peticijos teikėjo pavardę ar pavadinimą ir peticijos turinį“. To paties straipsnio 10 dalyje nurodyta, kad „[n]epažeidžiant 9 dalies nuostatų, peticijos teikėjas gali paprašyti, kad jo pavardė ar pavadinimas nebūtų paviešinti, siekiant išsaugoti jo privatumą; tokiu atveju Parlamentas privalo atsižvelgti į šį prašymą“.

72 Pagal Darbo tvarkos taisyklių 203 straipsnį, susijusį su peticijų viešumu:

„1. Parlamentui pranešama apie peticijas, įtrauktas į [201] straipsnio 6 dalyje minimą registrą, ir svarbiausius sprendimus dėl konkrečioms peticijoms taikytinos procedūros. Šie pranešimai įtraukiami į protokolą.

2. Jei į registrą įtrauktų peticijų teikėjai sutinka, peticijų pavadinimai, jų teksto santraukos, taip pat nuomonės ir patys svarbiausi peticijas nagrinėjant priimti sprendimai paskelbiami viešoje duomenų bazėje. Konfidencialios peticijos įtraukiamos į Parlamento archyvus ir su jomis gali susipažinti Parlamento nariai.“

73 Kalbant konkrečiau, peticijos iš esmės yra vieši dokumentai, nors suinteresuotojo asmens prašymu galima nukrypti nuo šios taisyklės. Kaip per teismo posėdį pažymėjo Parlamentas, bet kokia kita išvada reikštų, kad jis privalo cenzūruoti ieškovo pateiktos peticijos turinį.

74 Todėl šiuo atveju, atsižvelgiant į visas šio sprendimo 64–73 punktuose išdėstytas konkrečias aplinkybes, reikia konstatuoti, kad ieškovas davė „savanorišką <...> sutikimą tvarkyti <...> jam žinomu tikslu“. Iš tiesų protingai pastabus peticijos teikėjas, atidžiai perskaitęs Parlamento pateiktą informaciją, galėjo įvertinti savo prašymo reikšmę ir pasekmes. Be to, šis sutikimas buvo konkretus, nes Parlamentas informavo ieškovą, kad jo skundas, kurio dalykui būdingi šio sprendimo 70 punkte nurodyti vertinimai, bus prieinamas internetu. Galiausiai ieškovas davė aiškų sutikimą, kai pažymėjo formos langelius, susijusius su viešu tvarkymu ir įtraukimu į internetu prieinamą registrą, ir jo sutikimas neturi būti netiesiogiai nustatytas iš kokio nors veiksmo.

75 Dėl visų šių aplinkybių šis atvejis iš esmės skiriasi nuo bylos *V / Parlamentas* (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *V / Parlamentas*, F-46/09, Rink. VT, EU:F:2011:101, 138 punktas) faktinių aplinkybių; toje byloje duomenų subjektas nedavė jokio sutikimo, kad Komisija perduotų Parlamentui su juo susijusius medicininius duomenis.

76 Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad nagrinėjamu atveju ieškovas davė aiškų sutikimą atskleisti nagrinėjamą neskelbtiną informaciją, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punktą.

77 Antra, kalbant apie Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 1 dalyje nenurodytus asmens duomenis (pavyzdžiui, su ieškovo karjera susijusius asmens duomenis), pažymėtina, kad jie tvarkomi Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnyje numatyta tvarka. Pagal šio reglamento 5 straipsnio d punktą duomenys gali būti tvarkomi, be kita ko, kai duomenų subjektas davė nedviprasmišką sutikimą. Kitaip tariant, duomenys gali būti tvarkomi, kai duomenų subjektas davė tvirtą ir neabejotiną sutikimą.

78 Reikia pažymėti, jog, nors Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punkte reikalaujama, kad sutikimas būtų aiškus, pagal minėto reglamento 5 straipsnio d dalį sutikimas turi būti duotas nedviprasmiškai. Kaip nurodė EDAPP, logiška manyti, atsižvelgiant į neskelbtinų asmens duomenų pobūdį, kad sutikimui pagal Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio d dalį taikomos sąlygos negali būti griežtesnės už numatytas minėto reglamento 10 straipsnio 2 dalies a punkte.

79 Todėl reikia remtis šio sprendimo 57–74 punktuose išdėstytais argumentais, kurie nagrinėjamu atveju turi būti *mutatis mutandis* taikomi kitų asmens duomenų nei ieškovo neskelbtini asmens duomenys tvarkymui. Konkrečiai kalbant apie peticijos dalyką, pažymėtina, kad joje konkrečiai nurodyta aplinkybė, jog Sąjungos institucija ieškovo karjeros tikslais tinkamai neatsižvelgė į jo asmeninę padėtį.

80 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad ieškovas davė „savanorišką <...> konkretų sutikimą <...> jam žinomu tikslu“, kad Parlamentas tvarkytų jo asmens duomenis ir, be kita ko, juos atskleistų nagrinėdamas jo peticiją.

81 Kadangi, kaip matyti iš Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio formuluotės, jame numatyti duomenų tvarkymą pateisinantys atvejai nėra kumuliatyvūs, nėra reikalo nagrinėti, ar duomenų tvarkymas buvo taip pat pateisinamas pagal kokią nors kitą Parlamento nurodytą nuostatą.

82 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad Parlamentas nepadarė sunkaus teisės normos pažeidimo, kai internete paskelbė nagrinėjamus asmens duomenis.

83 Trečia, pažymėtina, jog atsižvelgiant į tai, kad Pranešime numatyta, jog ieškovo sūnus turi sunkią psichinę ar fizinę negalią, jame taip pat yra su ieškovo sūnumi susijusių neskelbtinų asmens duomenų, nors ir nenurodyta jo pavardė.

84 Kadangi nėra jokių duomenų, jog ieškovas yra teisėtas savo sūnaus atstovas, jo duotu aiškiu sutikimu negalima pagal Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnio 2 dalies a punktą pateisinti Parlamento atlikto minėtų duomenų tvarkymo.

85 Ieškovo sūnus nėra šios bylos šalis. Be to, kaip jau nurodyta, nėra jokių įrodymų, kad ieškovas yra teisėtas savo sūnaus atstovas ar jį sūnus įgaliojo pareikšti šį ieškinį jo vardu.

86 Šiuo klausimu primintina, jog remiantis teismo praktika, siekiant užtikrinti sąlygos, susijusios su teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimu, veiksmingumą, reikia, kad nurodytos normos teikiama apsauga būtų veiksminga ją nurodžiusiam asmeniui, taigi, kad šis asmuo būtų vienas iš asmenų, kuriems atitinkama norma suteikia teisių. Žalos atlyginimo pagrindu negali būti pripažinta norma, kuria nuo neteisėtų veiksmų saugomas ne juos nurodęs, bet kitas asmuo (2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Nikolaou / Komisija*, T-259/03, EU:T:2007:254, 44 punktas ir 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *Risticir kt. / Komisija*, T-238/07, EU:T:2009:263, 60 punktas). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareikšdamas ieškinį dėl žalos atlyginimo ieškovas negali remtis neteisėtais veiksmais dėl tariamo trečiojo asmens, įskaitant jo sūnų, teisių pažeidimo.

– Padėtis po prašymo ištrinti duomenis iš interneto svetainės pateikimo

87 Reikia išnagrinėti, ar Parlamento elgesys gavus prašymą iš interneto svetainės ištrinti ieškovo asmens duomenis gali būti laikomas pakankamai sunkiu teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimu.

88 Ieškovo teigimu, jo paprašyta iš Parlamento interneto svetainės ištrinti asmens duomenis ši institucija iš pradžių atsakė neigiamai ir patenkino prašymą tik įsikišus jo advokatui ir taip pažeidė teisę reikalauti ištrinti asmens duomenis. Be to, aplinkybė, jog Parlamentas sutiko ištrinti duomenis, reiškia, kad jis netiesiogiai pripažino, kad duomenys paskelbti neteisėtai. Galiausiai ieškovas priduria, kad Parlamentas pažeidė Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklių 12 straipsnį.

89 Iš esmės, atsižvelgiant į ieškovo argumentus, reikia išnagrinėti du klausimus: pirma, ar egzistavo teisė reikalauti ištrinti jo asmens duomenis, ir, antra, ar Parlamentas atidžiai išnagrinėjo šį prašymą.

90 Dėl pirmo klausimo pažymėtina, kaip pripažįsta pats ieškovas, kad Reglamento Nr. 45/2001 16 straipsnyje suteikiama teisė reikalauti ištrinti asmens duomenis, tik kai jie tvarkomi neteisėtai (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Vinci / ECB*, F-130/07, Rink. VT, EU:F:2009:114, 66 ir 67 punktai). Todėl šia nuostata negalima remtis grindžiant prašymą ištrinti duomenis, kai, kaip nagrinėjamu atveju, jie tvarkomi teisėtai (žr. 52 ir paskesnius punktus). Aplinkybė, jog Parlamentas nusprendė patenkinti prašymą, savaime nereiškia, kad jis pripažino, kad pirminis duomenų paskelbimas yra neteisėtas. Šiuo klausimu reikia priminti, jog Parlamentas paaiškino, kad ištrynė duomenis geranoriškai.

91 Be to, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 45/2001 18 straipsnį duomenų subjektas turi teisę bet kada papriešt arauti asmens duomenų tvarkymui dėl su jo padėtimi susijusių įtikinamų teisėtų priežasčių, išskyrus, be kita ko, kai jis davė nedviprasmišką sutikimą, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 5 straipsnio d punktą.

92 Kadangi nagrinėjamu atveju duomenys buvo tvarkomi remiantis suinteresuotojo asmens sutikimu, taip pat reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 45/2001 aiškiai nenumatyta galimybės atšaukti iš pradžių duotą sutikimą.

93 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad ieškovas negalėjo remtis teise reikalauti ištrinti nagrinėjamus asmens duomenis pagal Reglamentą Nr. 45/2001. Reikia pridurti, kad ieškovas tinkamai nenurodė jokio kito prašymo ištrinti duomenis pagrindo. Bet kuriuo atveju primintina, jog nepaisydamas to, kad nėra jokios pareigos, Parlamentas ištrynė duomenis iš savo interneto svetainės.

94 Galiausiai reikia pažymėti, kad bylos, kurioje priimtas 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimas *Google Spain ir Google* (C-131/12, Rink., EU:C:2014:317) dėl „teisės būti pamirštam“, faktinės ir teisinės aplinkybės labai skiriasi nuo šios bylos aplinkybių. Kalbant konkrečiai, nors tame sprendime Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, jog tokia teisė tam tikromis sąlygomis gali egzistuoti, reikia konstatuoti, kad Direktyvos 95/46 nuostatos, kuriomis Teisingumo Teismas grindė savo motyvus (būtent Direktyvos 95/46 7 straipsnio f punktas, 12 straipsnio b punktas ir 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktas), gerokai skiriasi nuo šioje byloje, iš esmės susijusioje su klausimu dėl duomenų subjekto sutikimo, nagrinėjamų nuostatų. Reikia priminti, kad, skirtingai nuo nagrinėjamo atvejo, byloje *Google* duomenų subjektas nebuvo davęs sutikimo pirminiam asmens duomenų paskelbimui.

95 Kalbant apie antrą klausimą, pažymėtina, kad ieškovas nesirėmė teisės normos ar principo pažeidimu tuo atveju, jeigu Parlamento atliktas pirminis duomenų paskelbimas būtų buvęs teisėtas, kaip ir yra šiuo atveju.

96 Visų pirma reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklių 12 straipsnio, susijusio su teise ištrinti duomenis, 3 dalyje nurodyta:

„Duomenų valdytojas privalo atsakyti per 15 darbo dienų nuo prašymo ištrinti duomenis gavimo. Jei prašymas priimamas, jis turi būti nedelsiant vykdomas. Jei duomenų valdytojas mano, kad prašymas yra nepagrįstas, jis per 15 darbo dienų privalo pranešti apie tai duomenų subjektui motyvuotu laišku.“

97 Iš šios nuostatos matyti, kad Parlamentui nustatytas 15 darbo dienų terminas atsakyti į prašymą ištrinti duomenis, neatsižvelgiant į tai, ar jis pagrįstas. Nagrinėjamu atveju ieškovas išsiuntė prašymą Komisijos tarnybai *Europe direct contact centre*, o ši 2012 m. balandžio 10 d. jį persiuntė Parlamentui. Ši institucija į minėtą prašymą atsakė per nustatytą terminą. Priešingai, nei tvirtina ieškovas, Parlamentas niekada neatmetė prašymo. Iš tikrųjų, kaip matyti iš 2012 m. balandžio 20 d., 2012 m. rugsėjo 24 d. ir 2013 m. sausio 10 d. atsakymų, Parlamentas sutiko ištrinti duomenis ir teisingai pažymėjo, kad duomenys buvo paskelbti teisėtai.

98 Parlamento teigimu, asmens duomenys buvo ištrinti maždaug 2012 m. spalio 8 d., o ieškovo teigimu – maždaug 2013 m. sausio 10 d.

99 Atsiliepime į ieškinį Parlamentas nurodė, kad jis užtruko, kol rado dokumentus su ieškovo duomenimis ir ėmėsi reikiamų techninių priemonių. Kaip per teismo posėdį atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimus paaiškino Parlamentas, visiškas duomenų iš interneto ištrynimas yra techniškai sudėtingas procesas. Bendrasis Teismas mano, kad būtent šiais techniniais sunkumais paaiškinamas laiko tarpas, kuris buvo reikalingas Parlamentui; pastarojo techninės tarnybos ne kartą ėmėsi veiksmų, kad ištrintų nagrinėjamus duomenis, ir jis neatmetė pirminio ieškovo prašymo.

100 Reikia pažymėti, jog Reglamento Nr. 45/2001 įgyvendinimo taisyklių 12 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad kai prašymas priimamas, jis nedelsiant vykdomas. Ši nuostata skirta atvejams, kai prašymas yra priimamas, nes yra pagrįstas, t. y. nes duomenų tvarkymas yra teisėtas. Tokiomis aplinkybėmis logiška, kad jis turi būti nedelsiant vykdomas. Kitaip yra, kai, kaip nagrinėjamu atveju, prašymas nėra pagrįstas, bet priimamas geranoriškai; tokiu atveju nėra pagrindo nustatyti pareigos vykdyti „nedelsiant“. Parlamentas turi tik įvykdyti įsipareigojimą per protingą terminą. Remdamasis Parlamento pateiktais paaiškinimais, Bendrasis Teismas daro išvadą, kad šiuo atveju Parlamentas nepadarė pažeidimo nagrinėdamas prašymą ištrinti duomenis ir jį vykdydamas.

101 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad gavęs ieškovo prašymą ištrinti duomenis Parlamentas nepadarė pakankamai sunkaus teisės normos pažeidimo.

Privataus gyvenimo apsaugos taisyklės

102 Kalbant apie nuostatas dėl privataus gyvenimo apsaugos, kuriomis remiasi ieškovas, pažymėtina, kad pagal ESS 6 straipsnio 3 dalį pagrindinės teisės, kurias garantuoja EŽTK, sudaro bendruosius Sąjungos teisės principus, nors Sąjunga ir nėra EŽTK šalis. Tačiau Sąjunga ratifikavo Neįgaliųjų teisių konvenciją.

103 Vis dėlto, nepaisant to, ar EŽTK ir Neįgaliųjų teisių konvencijoje, atsižvelgiant į jų pobūdį ir struktūrą (1999 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Portugalija / Taryba*, C-149/96, Rink., EU:C:1999:574, 47 punktas ir 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. / Komisija*, T-19/01, Rink., EU:T:2005:31, 114 punktas), yra nuostatų, kuriomis siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, reikia konstatuoti, jog ieškovas tik nurodė, kad pažeistas Neįgaliųjų teisių konvencijos 22 straipsnis, tačiau nepateikė jokio konkretaus argumento šiam teiginiui pagrįsti.

104 Tas pats pasakytina apie nurodomą EŽTK 8 straipsnio pažeidimą. Šiuo klausimu ieškovas tik remiasi trimis Europos žmogaus teisių teismo sprendimais, kuriais, jo teigimu, įrodoma, kad teisė į privataus gyvenimo gerbimą apima teisę laikyti paslaptyje duomenis apie savo sveikatos būklę (2008 m. gruodžio 4 d. EŽTT sprendimas *S. ir Marper / Jungtinė Karalystė*, Nr. 30562/04 ir 30566/04) ir teisę į duomenų apie profesinę veiklą neatskleidimą (2000 m. vasario 16 d. EŽTT sprendimas *Amman / Šveicarija*, Nr. 27798/95 ir 2000 m. gegužės 4 d. EŽTT sprendimas *Rotaru / Rumunija*, Nr. 28341/95). Vis dėlto šiuose sprendimuose nagrinėtos situacijos labai skiriasi nuo situacijos šioje byloje, t. y. jos susijusios su asmenų, įtariamų nusikalstamų veikų padarymu, biometrinių duomenų saugojimu, su profesine veikla susijusio telefono skambučio perėmimu ir valdžios institucijos atliekamu formos, kurioje pateikiama įvairi asmeninė informacija, sukūrimu.

105 Be to, 1994 m. spalio 5 d. Sprendimas *X / Komisija* (C-404/92 P, Rink., EU:C:1994:361), kurį ieškovas nurodė grįsdamas savo teiginius, taip pat susijęs su labai skirtingu klausimu, būtent su Komisijos atsisakymu įdarbinti asmenį atlikus tyrimus, po kurių galima numanyti, kad jis užsikrėtęs ŽIV virusu, nepaisant to, kad jis prieštaravo tokių tyrimų atlikimui. Reikia konstatuoti, kad šio sprendimo 75 punkte minėtame Sprendime *V / Parlamentas* (EU:F:2011:101, 110 ir paskesni punktai) taip pat nagrinėta skirtinga situacija, būtent buvusio Komisijos darbuotojo medicininių duomenų perdavimas Parlamentui be suinteresuotojo asmens sutikimo; perdavus šiuos duomenis buvo atšauktas Parlamento darbo pasiūlymas.

106 Todėl, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sunku konstatuoti, kad šių sprendimų faktinės aplinkybės ir situacijos šioje byloje panašios ar jas galima sulyginti siekiant pagrįsti ieškovo argumentus.

107 Be to, dėl 52 ir paskesniuose punktuose išdėstytų priežasčių negalima konstatuoti, kad „valstybės institucijos [apriboja]“ privatų gyvenimą, kaip tai suprantama pagal EŽTK 8 straipsnį, kai, kaip nagrinėjamu atveju, ieškovas sutinka, kad informacija būtų atskleista.

108 Todėl Bendrasis Teismas mano, jog ieškovas neįrodė, kad Parlamentas pažeidė Neįgaliųjų teisių konvenciją ar EŽTK.

109 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti argumentus dėl neteisėto Parlamento elgesio.

110 Kadangi trys Sąjungos deliktinės atsakomybės sąlygos yra kumuliacinės (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Nikolaou / Audito Rūmai*, C-220/13 P, Rink., EU:C:2014:2057, 52 punktas), reikia atmesti visą ieškinį ir nėra reikalo nagrinėti argumentų dėl žalos ir priežastinio ryšio. Vis dėlto nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, kad reikia išnagrinėti šiuos argumentus.

2. *Dėl žalos ir priežastinio ryšio*

Šalių argumentai

111 Ieškovas teigia, kad dėl neteisėto Parlamento elgesio jam padaryta turtinės ir neturtinės žalos.

112 Pirma, ieškovas nurodo, kad jis buvo priverstas pasinaudoti advokato paslaugomis ir tik po dviejų advokato pateiktų reikalavimų Parlamentas pašalino dokumentą iš savo interneto svetainės. Dėl to ieškovas patyrė 1 000 EUR išlaidų ir tai yra jo turtinė žala.

113 Antra, dėl neturtinės žalos ieškovas nurodo, jog dėl žeminančio ir vilkinančio Parlamento elgesio, kuris jį labai įžeidė ir sukėlė didelį stresą, kilo nerimas, kad jo sūnus, kuris serga sunkia psichikos liga ir kurio būklė yra labai nestabili, gali sužinoti apie paskelbtą informaciją. Jis neturtinę žalą *ex aequo et bono* vertina 40 000 EUR.

114 Dublike ieškovas tvirtina, kad laiko tarpas tarp duomenų paskelbimo ir prašymo ištrinti duomenis pateikimo neturi jokios reikšmės. Beje, jis pažymi, kad pateikė prašymą nedelsdamas, kai tik sužinojo apie paskelbtus duomenis.

115 Ieškovo manymu, egzistuoja tiesioginis neteisėtumo ir žalos priežastinis ryšys, nes žala atsirado dėl to, kad Parlamentas paskelbė informaciją ir kad kilo sunkumų siekiant, jog informacija būtų ištrinta.

116 Parlamentas neginčija, kad, jeigu būtų konstatuotas neteisėtas elgesys, ieškovas patyrė 1 000 EUR turtinę žalą dėl išlaidų advokatui. Tačiau, jo manymu, ieškovas neįrodė, kad padaryta neturtinės žalos.

117 Galiausiai Parlamentas neginčija priežastinio ryšio buvimo, jeigu Bendrasis Teismas nuspręstų, kad elgesys buvo neteisėtas ir ieškovas patyrė žalą.

Bendrojo Teismo vertinimas

118 Svarbu priminti, kad pagal teismo praktiką, kalbant apie sąlygą dėl žalos, ši turi būti reali ir tikra. Priešingai, vien hipotetinė ir neapibrėžta žala nesuteikia teisės į jos atlyginimą (2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *BST / Komisija*, T-452/05, Rink., EU:T:2010:167, 165 punktas). Vis dėlto su žalos realumu susijusi sąlyga yra įvykdyta, jeigu žala yra neišvengiama ir pakankamai tikrai numatoma, nors dar negali būti tiksliai apskaičiuota (1987 m. sausio 14 d. Sprendimo *Zuckerfabrik Bedburg ir kt. / Taryba ir Komisija*, 281/84, Rink., EU:C:1987:3, 14 punktas).

119 Pateikti įrodymų dėl nurodomos žalos buvimo ar jos dydžio ir įrodyti esant pakankamai tiesioginį priežastinį skundžiamų nagrinėjamos institucijos veiksmų ir šios žalos ryšį turi šalis, kuri siekia, kad būtų pripažinta Sąjungos atsakomybė (šio sprendimo 118 punkte minėto Sprendimo *BST / Komisija*, EU:T:2010:167, 167 punktas).

120 Reikia pažymėti, jog darant prielaidą, kad yra neteisėtas elgesys, Parlamentas neginčija, jog ieškovas patyrė jo nurodytą turtinę žalą, t. y. turėjo išlaidų dėl advokato.

121 Priešingai, kalbant apie neturtinę žalą, konstatuotina, jog ieškovas neįrodė, kad patyrė tokią žalą. Jis tik teigė, kad žeminantis ir vilkinantis Parlamento elgesys jį labai įžeidė ir sukėlė didelį stresą, tačiau nepateikė jokių įrodymų, kurie pagrįstų šį teiginį. Todėl šiam teiginiui negalima pritarti.

122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovo argumentus dėl to, kad padaryta neturtinės žalos.

123 Galiausiai reikia priminti, kad priežastinis ryšys pripažįstamas, kai egzistuoja tiesioginis priežasties ir pasekmės ryšys tarp institucijos padaryto pažeidimo ir nurodytos žalos, ir ieškovai turi pateikti to įrodymų (1999 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Hautem / EIB*, T-140/97, Rink. VT, EU:T:1999:176, 85 punktas). Pagal nusistovėjusią teismo praktiką žala turi pakankamai tiesiogiai atsirasti dėl inkriminuojamų veiksmų (1997 m. birželio 25 d. Sprendimo *Perillo / Komisija*, T-7/96, Rink., EU:T:1997:94, 41 punktas).

124 Iš teismų praktikos matyti, kad, nors negalima uždrausti suinteresuotiesiems asmenims konsultuotis su advokatu ikiteisminėje stadijoje, tai yra jų pačių pasirinkimas ir jo negalima priskirti atitinkamai institucijai (1978 m. kovo 9 d. Sprendimo *Herpels / Komisija*, 54/77, Rink., EU:C:1978:45, 48 punktas, 2007 m. birželio 28 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-331/05 P, Rink., EU:C:2007:390, 24 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, T-48/05, Rink., EU:T:2008:257, 415 punktas). Todėl suinteresuotojo asmens savo noru patirtos išlaidos negali būti priskirtos Parlamentui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, EU:C:2007:390, 27 punktą). Todėl nėra jokio priežastinio ryšio tarp ieškovo nurodomos patirtos turtinės žalos ir Parlamento veiksmų.

125 Todėl ieškovo argumentai, kaip jis teigia, dėl neteisėtumo ir turtinės žalos priežastinio ryšio taip pat turi būti atmesti.

126 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovo prašymą atlyginti jo nurodomą patirtą žalą kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

127 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas bylą pralaimėjo, reikia iš jo priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal Parlamento reikalavimus.

128 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį EDAPP padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. CN padengia Europos Parlamento ir savo bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2015 m. gruodžio 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.